

ПАРАФІЯЛЬНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Святий Кіран, католик

Церква в Кемпбелт ауні та Айлі

Seann Loch Chille Chiarain

31 травня 2026 року

Урочистість

Святої Трійці

Святого Кірана, Кемпбелтаун, Кінтайр

9-й тиждень за звичайним часом

Вівторок: Свята Меса, 18:00

Середа: Поклоніння та ранкова молитва, 9:30; **Свята меса, 10:00**

Група для обговорення: цього тижня немає

П'ятниця: Ранкова молитва, 9:50; **Свята меса, 10:00**

Гімни/Музика на неділю

Процесія

215 Святий, святий, святий!
Господи Боже
всемогутній

Оферторі

143 Я твердо і щиро вірю

Музика причастя

Тебе поєм (Ми співаємо тобі)

Післяпричастя

300 Нехай уся смертна плоть
мовчить

Наступних вихідних:

Субота, 6 червня, Вічна меса, 18:00

Неділя, 7 червня, Урочистість Пресвятого

Тіла і Крові Христа, Свята Меса, 10:00, після
меси, процесії та Євхаристійного благословення.

*Таїнство примирення: субота з 17:30 до 17:50 або будь-коли за
запитом.*

*Єпископальна церква Святого Колумби, Брідженд,
острів Айла*

7 червня, **Тілесний Христос: Свята Меса, 16:00**

21 червня: **Свята Меса, 16:00**

Відповідь на псалом

Щоб бути похваленим і високо піднесений назавжди!

Євангельське прославлення

Алілуя, алілуя.

*Слава Отцу, і Сину, і Святому Духу,
Бога, який є, був і який має прийти.*

Алілуя.

Антифон причастя
Оскільки ви діти Божі,
Бог послав у ваші серця Духа Свого Сина,
Дух, що кличе: Абба, Отче.

Візьми п'ять хвилин

Витрачайте лише п'ять хвилин на день, і ваша віра буде глибшою та зростатиме — день за днем.

ПОНЕДІЛОК: МЕМОРИАЛ СВЯТОГО ЮСТИНА, МУЧЕНИКА

1 ЧЕРВНЯ 2026

Запали полум'я віри

Хоча мученик святий Юстин жив у першому столітті після смерті Ісуса, він у певному сенсі є дуже сучасним святим. Шукаючи свій шлях у житті, він досліджував багато релігійних і філософських традицій, але саме простий, літній християнин надихнув його прийняти на той час нову і ризиковану віру (насправді це коштувало Юстину життя), і саме почути про єврейських пророків надихнуло його на відкритий захист віри. Коли він почув їхні історії, він написав: «Одразу в моїй душі спалахнуло полум'я; і любов до пророків і до тих людей, які є друзями Христа, вселилася в мене.» Подякуйте сьогодні за те, що ви є частиною великої традиції, яка надихала людей віддавати все протягом тисячоліть.

Сьогоднішні читання: 2 Петра 1:2-7; Марка 12:1-12. «Вони намагалися його заарештувати... бо вони зрозуміли, що він звернувся до них із притчею.»

ВІВТОРОК: НЕОБОВ'ЯЗКОВИЙ МЕМОРИАЛ СВЯТИХ

МАРЦЕЛЛІНА І ПЕТРА, МУЧЕНИКІВ

2 ЧЕРВНЯ 2026

Служити живій вірі

Ми мало знаємо про мучеників III століття — Марцелліна і Петра, але вони включені до Римського мартирологу — переліку, що відображає колективну історію свідчень і жертви

близько 7 000 мучеників протягом століть. Вперше опублікований у 1583 році та суттєво переглянутий у останні десятиліття, щоб зробити його більш історично точним, «Мартиролог» супроводжує нас у будні церковного року, нагадуючи вам про незліченну кількість жінок і чоловіків, які померли, щоб віра могла дожити до вашого віку. Шануй їхню жертву у своєму житті.

Сьогоднішні читання: 2 Петра 3:12-15а, 17-18; Марка 12:13-17. "Зростаєте в благодаті та пізнанні нашого Господа і Спасителя Ісуса Христа."

СЕРЕДА: МЕМОРИАЛ СВЯТОГО КАРЛА ЛВАНГИ ТА ЙОГО

СПОДВИЖНИКІВ, МУЧЕНИКІВ

3 ЧЕРВНЯ 2026 РОКУ

Секрет зростання християн

«Кров мучеників — це зерно християн», — писав ранній церковний отець Тертулліан. Безумовно, ця істина підтверджується в історії церкви в Африці. Говорячи про святого Карла Лвангу та мучеників Уганди у своїй серії відео «Слово у вогні», отець Роберт Баррон замислюється, чи могли ті перші християни Уганди XIX століття уявити, що колись в Африці буде майже 400 мільйонів християн, а сама Уганда матиме найбільший відсоток християн серед усіх країн Африки. У слабкості — силі; у поразці, перемозі: це несподівані уроки християнства, які стимулюють зростання нових учнів. Свідчіть ці істини у своєму житті, не дозволяючи своїм недолікам і невдачам мати останнє слово.

Сьогоднішні читання: 2 Тимофія 1:1-3, 6-12; Марка 12:18-27. «Хіба ви не введені в оману, бо не знаєте Писання чи сили Божу?»

ЧЕТВЕР 9-ГО ТИЖНЯ ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ

4 ЧЕРВНЯ 2026 РОКУ

Працюй над своїм святим

Багато святих ходили і ходили, але ще не вказали дату в церковному календарі. Навіть якщо вони ніколи цього не роблять, це не забирає їхнього блискучого свідка. Візьмемо Анну Денгал, яка закінчила медичний факультет в Англії у 1919 році. Переконана, що її навички можна краще використати в Індії, вона стала єдиним лікарем, який обслуговував 10 000 хворих і вмираючих жінок і дітей. Зрозумівши, що може «краще любити свого сусіда» з невеликою допомогою, вона заснувала Сестри Медичної Місії. Їхня мета залишається «бути цілющою присутністю в самому серці пораненого світу». Поділитися місією: відвідати хворих.

Сьогоднішні читання: 2 Тимофія 2:8-15; Марка 12:28б-34. *"Любити ближнього свого, як самого себе' цінніше за всі всепалені жертви та жертви."*

П'ЯТНИЦЯ: МЕМОРІАЛ СВЯТОГО БОНІФАЦІЯ, ЄПІСКОПА, МУЧЕНИКА

5 ЧЕРВНЯ 2026

Будь об'єднувачем, а не розділювальником

Те, що ми зараз називаємо Європою, почало набувати своєї найдавнішої форми майже 1500 років тому, і Вінфрід

Вессексський, англосаксонський місіонер, відомий нам як святий Боніфацій, був одним із тих, хто допоміг її сформувати. Принісши християнство на територію сучасної Німеччини, він допоміг створювати альянси та реформувати єпархії, заклавши основу для відносин церкви і держави, які століттями формували західне християнство. Він віддав своє життя за цю важливу справу. Чому ти віддаси свої?

Сьогоднішні читання: 2 Тимофія 3:10-17; Марка 12:35-37. *«Як писарі стверджують, що Христос — син Давида?»*

СУБОТА 9-ГО ТИЖНЯ ЗА ЗВИЧАЙНИМ ЧАСОМ

6 ЧЕРВНЯ 2026

Як перетворити пенні на золото

Алхімія була давньою практикою, частково наукою, частково філософією, яка мала на меті створити золото з менш якісних металів, відкрити універсальний засіб від хвороб і, паралельно з цим, безстроково продовжити життя. Те, що це ніколи не спрацювало, не зупиняло нікого від спроб. Але існує духовна алхімія, яка насправді перетворює мале на незмірне. Погляньте на бідну вдову, яка отримала вічне царство за дві копійки. Марія з Назарета отримала те саме царство за просте «так». Чи оцінюєте ви маленькі жести любові як свою найбільшу перевагу?

Сьогоднішні читання: 2 Тимофія 4:1-8; Марка 12:38-44. *"Бідна вдова також прийшла і поклала дві маленькі монети вартістю кілька копійок."*

Читання на Трійцю

Вихід 34:46-6, 8-9

Присутність Бога змушує Мойсея схилитися до землі і попросити прощення.

Данило 3:52, 53, 54, 55, 56

Від храму на Землі до божественного трону небес Бог заслуговує на славу.

2 Коринтян 13:11-13

Благодать, любов і товариство Божі є з церквою зараз і назавжди.

Іван 3:16-18

Божий суд призначений не для осуду, а з надією на спасіння для всіх.

Слова на Слові

Один Бог, Три Особи: Занурення в таємницю

Більшість часу наш церковний календар — це добірка «найкращих моментів» про те, що зробив Бог. Ми святкуємо народження Ісуса, прийняття Марії на небеса або життя святих. Але в Трійцю ми перестаємо дивитися на дії і починаємо дивитися на Актора. Ми глибоко занурюємося в таємницю того, ким насправді є Бог.

Це не проблема з математики

Будьмо чесними: Трійця заплутана. Ми не сповідуємо трьох богів; ми сповідуємо одного Бога в трьох Особах. Як каже Катехизм Католицької Церкви (ССС 253), «Трійця — одна».

Ви можете запитати, чому ми просто не можемо «розібратися». Правда в тому, що ми не можемо. Бог безмежний; Ми — ні. Ми знаємо лише стільки, скільки Він вирішив нам показати. Але ось що цікаво: Бог — це не самотня, статична істота. Він — «динамізм любові». Він — Отець, Син і Святий Дух, які постійно віддають себе одне одному. А найкраща новина? Він запросив нас у це коло.

Трійця у вашому щоденному житті

Ти, мабуть, спілкуєшся з Трійцюю частіше, ніж думаєш. Подумайте, як ми починаємо кожну молитву:

- ❖ Знак хреста: «В ім'я [однина!] Отця, і Сина, і Святого Духа.»
- ❖ Привітання на месі: «Благодать Господа Ісуса Христа, любов Божа і товариство Святого Духа з усіма вами» (2 Кор. 13:13).
- ❖ Слава Будь: Наша улюблена молитва хвали.

Кожного разу, коли ми це робимо, ми визнаємо, що Бог «єдиний, але не самотній» (ССС 254). Особи відрізняються тим, як вони взаємопов'язані, але вони абсолютно єдині в тому, чим є.

Аналогії: корисні чи єретичні?

Ми любимо гарну аналогію для пояснення незрозумілого. Ви, мабуть, чули ось це:

<i>Аналогія</i>	<i>Логіка</i>	<i>Недолік</i>
The Sun	Зірка, світло і тепло.	Світло і тепло — це ефекти, а не люди.
Вода	Лід, рідина та пара (H ₂ O).	Це і є «Модалізм» (Богом змінюють маски).
Око	Білий, райдужка і зіниця.	Це лише частини цілого.

Навіть з мистецькими труднощами! Хоча знаменита ікона трьох ангелів за столом Рубльова є шедевром символізму, інші спроби — як-от голова з трьома обличчями — насправді були заборонені Церквою, бо не влучили в ціль.

Чому це важливо для вас

Це не просто високорівнева теологія; Це особисте. Під час Хрещення вас не охрестили під «іменами» (множиною) трьох богів, а в Імені (однина) Отця, Сина і Святого Духа.

Цим одним вчинком ти був приєднаний до Божої родини. Ти став дитиною Отця, братом

Христом і храмом Святого Духа. Коли ми дивимося на цю таємницю, ми дивимося не просто на дзеркало того, ким є Бог — ми бачимо, ким ми стаємо.

У любові Христові,
Отець Ентоні

ІКОНИ ЄВАНГЕЛІСТІВ, АПОСТОЛІВ І СВЯТИХ: 29 СВЯТИЙ ІВАН ХРЕСТИТЕЛЬ

Новий Заповіт стверджує, що святий Іван Хреститель народився в Айн-Карім, за півроку до народження Ісуса. Незабаром після смерті батьків він залишив своє колишнє життя і оселився в Юдейській пустелі. Там Бог покликав його стати пророком: його завданням було підготувати людство до приходу Христа. У пустелі Іван навчав і закликав людей до навернення, а тих, хто навернувся до святості, він здійснював хрещення в Йордані. Саме в

цих обставинах він зустрів і охрестив Ісуса. Вчення Івана викликало гнів Ірода Антипи і призвело до ув'язнення святого. Вважається, що близько 32 року, внаслідок інтриг дружини Ірода, Іродіади, його було обезголовлено.

У православній церкві його називають Іван Продромос; він також носить титули Предтеча Господа і Ангел пустелі. У східній іконографії його часто зображували з великими ангельськими крилами, евхаристійною чашею та *ротулом*, тобто папірусним сувоям. Також були популярні зображення, які показували святого як бородатого, кучерявого чоловіка, одягненого в лахміття відлюдника. Таке зображення зустрічається, наприклад, у іконах Дієсіса, де святий Іван виступає в ролі заступника.

Характерною рисою таких зображень є особливий акцент на духовному вираженні обличчя святого. Вузькі, щільно закриті губи, очі, звужені і закриті для

спокус світського світу, неприродно подовжений ніс і маленькі вуха — це вказують на вчення Отців Церкви, які закликали до внутрішньої тиші через володіння чуттями: адже в них вони бачили причину похоті і кожного гріха.

Поранене світло

Коментарі до Євангелія від святого Івана

Євангеліє від Святого Івана використовується в лекціонарії для неділі на певні події, свята та урочистості, а також у певні пори року, наприклад, на Великдень, Різдво.

Розділ 25

Лоза

Івана 15:1-8

Залишаючись на лозі: що це насправді означає

Образ лози в Євангелії відкриває кілька шарів сенсу. Фраза «приносити плід» може

означати дві речі одночасно: заклик стати схожим на благословенний плід лона Марії — самого Ісуса — і, навпаки, запрошення визнати власний гріх, згадуючи вкрадений плід в Едемі. Зрештою, важливо не те, наскільки розумно звучить наша інтерпретація, а те, чи приносимо ми плід.

Якщо я «приношу плоди», зізнаючись у гріху, я дозволяю собі очиститися. Якщо я відмовлюся і приховаю свій гріх, я ризикую бути відрізаним від Христа. Проте більш прямий сенс цього уривка полягає в тому, що приносити плід означає стати схожим на Ісуса. Він чітко каже: «Хто залишається в Мені, той приносить багато плоду.»

Грецьке дієслово ΜΕΝΟ – «залишатися» – також означає «жити» або «залишатися». Це вказує на щось стабільне і тривале: справжнє, тривале прищеплення до Христа і Його Хреста, справжнього Дерева Життя. Ця постійність дозволяє реальному зростанню.

Залишатися в Ісусі, отже, — це не духовний «сезонний розпродаж» — не святковий настрій після паломництва, не сповідатися раз чи двічі на рік, не час від часу з'являтися на Месі чи час від часу поспішна молитва. Залишатися — означає жити в освячувальній благодаті, любити «вчинком і істиною», фактично дотримуючись заповідей.

Така вірність важко. Ми спотикаємося об власні власні брехні швидше, ніж можемо їх назвати. Залишатися — означає залишатися з Христом через тиск, спокусу, сумніви та втому. Найчіткіший знак того, що ми справді залишаємося в Ньому, — це конкретна присутність Святого Духа в нашому житті.

Ліана не росте сама по собі. Потрібен досвідчений садівник, правильний клімат, ретельна обрізка та багато світла. Те саме стосується і духовного життя. Батько — садівник; Ми — гілки. Наше завдання — залишатися відкритими для Світла — мудрості Христа в Євангелії — і перестати ховатися в тіні.

Уявіть собі духовний «фотосинтез»: наша душа сприймає Боже світло як щоденну їжу. Смак нашої віри та «аромат» святості залежать від того, скільки нашого життя ми насправді дозволяємо освітлювати: наші рішення, наші стосунки, наші гроші, наші рани, наші звички.

Навіть виноградники в Бордо, Бургундії чи К'янті мають простір між лозами. Ця відстань є свідомою: вона захищає рослини і дозволяє їм процвітати. Духовно цей «простір» — це внутрішня свобода, свобода, яку Христос дає, коли каже не «**Ти мушиш**», а «**Якщо хочеш**». Божа турбота — це не задушлива жалість; це світло, яке витягує приховану доброту, яку Він уже поклав у нас.

Залишатися в лозі життя Христа означає дозволити себе обрізати, запалювати і терпляче культивувати — щоб зрештою наше життя справді смакувало Євангеліє.

Отець Ентоні

Віра, прощення і образа

У час, коли кожному образу можна зробити скріншот, поділитися і зберегти вічно, християнський заклик пробачити може здаватися майже контркультурним. Проте Євангеліє не подає прощення як розкіш для святих; вона подає це як щоденний шлях, яким поранені стають вільними. Для католиків, які живуть на сучасному Заході — де особисті образи часто розглядаються як моральний заслуга — віра дає і мотив, і благодать випустити образу, перш ніж вона затвердіє в ненависть.

Jesus Forgives and Heals a Paralytic

Сучасна спокуса вести рахунок
Соціальні мережі винагороджують обурення. Один коментар може розпалити цифровий натовп; Політична суперечка може припинити дружбу. У такому середовищі образа починає маскуватися під справедливість. Катехизм нагадує нам, що «кожен злочин, скоєний проти справедливості та істини, передбачає обов'язок здійснити відшкодування» (ССС 2487). Проте репарація — це не

те саме, що постійний гнів. Коли гнів культивується, а не вирішується, він перетворюється на смертний гріх гніву — один із семи пороків, про які Церква давно попереджає, що вони «затемняють розум» і «розпалюють розбрат» (ССС 1866).

Результатом є тонке, але справжнє духовне виснаження. Люди, які відмовляються прощати, часто виявляють, що травма, яку вони отримали, стала тією лінзою, через яку вони сприймають кожні нові стосунки. Віра запрошує іншу відправну точку: усвідомлення того, що ми самі щодня потребуємо милосердя. Отче наш є безкомпромісною в цьому питанні: «Прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим.» Молитися цими словами, плекаючи образи, — це, за словами святого Івана Златоуста, «просити Бога наслідувати нашу жорсткість серця».

Прощення — це не заперечення

Поширене непорозуміння в сучасній культурі полягає в тому, що прощення означає удавати, що рани ніколи не було. Католицька традиція відкидає цю карикатуру. Прощення, якщо правильно зрозуміти, — це свідомий акт волі, яким ми звільняємо порушника від боргу, який він чи вона нам винен — навіть якщо цей борг залишається об'єктивно реальним. Церква розрізняє прощення і примирення: перше є одностороннім і може бути надане одразу; друге часто вимагає конверсії, відшкодування та часу.

Папа Франциск неодноразово наголошував, що «прощення — це не ознака слабкості, а сили сили». У своєму Посланні до Всесвітнього дня миру 2016 року він зазначив, що суспільства, які відмовляються від шляхів примирення, залишаються в пастці циклів помсти. Той самий принцип застосовується і до окремих осіб. Коли ми прощаємо, ми не стираємо пам'ять; Ми відмовляємося дозволити пам'яті стати в'язницею. Ця відмінність є ключовою в терапевтичній культурі, яка іноді прирівнює зцілення до постійного розриву будь-яких болючих стосунків. Віра пропонує більш тонкий горизонт: нам може потрібна розсудлива дистанція, але ми все одно покликані молитися за ворогів і бажати їм щирого добра.

Благодать, що робить можливим прощення

Залишені на власні ресурси, прощення може здаватися неможливим — особливо коли рана глибока або триває. Тут сакраментальне життя Церкви стає не лише корисним, а й незамінним. У Таїнстві Примирення ми на власному досвіді переживаємо, що милосердя ніколи не буває дешевим; це коштувало Христу життя. Отримання цієї милості дає нам можливість її розширити. Катехизм навчає, що «сповідь гріхів є... необхідною передумовою для примирення з Богом і з Церквою» (ССС 1456). Регулярне зізнання тренує серце чесно називати образи, а потім відмовлятися від них.

Не менш важливою є Євхаристія, де ми приймаємо саме Тіло і Кров, принесені на Хресті для прощення гріхів. Кожна меса повторює момент, коли Христос, «поки ми ще були

грішниками», помер за нас (Рим 5:8). Логіка літургії, отже, протилежна образі: замість того, щоб вимагати оплати, Христос поглинає борг. Коли ми залишаємо Месу, все ще тримаючись за образи, ми, по суті, не розуміємо суть жертви, яку щойно відсвяткували.

Образа як форма самоув'язнення

Психологи задокументували фізичні та емоційні наслідки тривалого гніву: підвищений кортизол, ослаблена імунна відповідь, розірвані стосунки. Католицька моральна теологія приходить до того ж висновку з іншого ракурсу. Образа — це врешті-решт відмова довіряти, що Бог може вивести добро зі зла. Вона тримає рану відкритою, щоб ми, а не божественне провидіння, залишалися під контролем над нарративом. Святий Августин зауважив, що «образа — це як пити отруту і чекати, поки інша людина помре».

Зображення яскраве, бо воно точне: зазвичай знищена людина — це та, хто відмовляється відпускати.

Віра не обіцяє, що кожен правопорушник буде притягнутий до відповідальності в цьому житті. Вона обіцяє, що жодна образа не виходить за межі Божої спасительної любові. Святі, які прощали своїх переслідувачів — свята Марія Горетті, святий Максиміліан Кольбе, мученики Нагасакі — не применшували зло, завдане їм. Вони просто відмовилися дозволити злу мати останнє слово. Їхнє свідчення залишається надзвичайно актуальним у культурі, яка часто вимірює моральну серйозність інтенсивністю власного обурення.

Практичні кроки для подорожі

- А. Чесно називай рану в молитві.** Пригнічений гнів має тенденцію витікати вбік. Приносити конкретну травму Богові — без евфемізму — дозволяє благодаті звернути увагу на справжню провину, а не на його очищену версію.
- Б. Регулярно приймайте Таїнство Примирення.** Звичка визнавати власні гріхи пом'якшує серце до гріхів інших.
- В. Запропонуйте конкретний акт милосердя.** Невелика доброта до людини, яка нас образила, або до когось іншого, хто потребує, перериває цикл роздумів.
- Г. Обмежте паливо.** У цифрову епоху нескінченне гортання контенту скарг тримає рани свіжими. Періодичні голодування з соціальних мереж можуть створити внутрішню тишу, необхідну для того, щоб прощення пустило коріння.
- Д. Проси про заступництво Марії.** Мати Милосердя стояла біля підніжжя Хреста і прийняла прощення, яке Христос здобув для світу. Її наказ залишається зразком для кожного віруючого, який обирає повторити: «Нехай буде зі мною за твоїм словом», навіть якщо слово містить наказ пробачити сімдесят разів сім.

Надія, яка не розчаровує

Сучасний Захід — не перша культура, яка бореться з образою; Вона просто перша, яка перетворила його на зброю у великих масштабах за допомогою технологій. Проте християнське послання ніколи не полягало в тому, що світ раптом стане справедливим. Послання полягає в тому, що Христос уже ввібрав у себе кожну несправедливість у власне Тіло і тим самим відкрив шлях до свободи. Коли ми прощаємо, ми не відмовляємося від справедливості; ми беремо участь у справедливості Хреста, яка тріумфує не помстою, а викупленням.

Для католиків, які спокушаються лікувати старі рани як знак ідентичності, запрошення чітке: покладіть їх біля підніжжя Хреста. Господь, який сказав: «Отче, прости їм», досі говорить ці слова над кожною раною, яку ми йому завдаємо. Обираючи прощення, ми відкриваємо, що образа втрачає свою силу, віра повертає радість, а милість, яку ми отримали, стає милістю, яку ми нарешті вільні давати.

Навколо світу

Іноді пропущені новини

СЕКТОР ГАЗА

Ось так вони вітають людей в Ізраїлі

Глибоко тривожне відео, оприлюднене ізраїльським міністром Ітамаром Бен-Гвіром, викликало міжнародне занепокоєння. На відео показано затриманих активістів із «Флотилії Сумуд», які намагалися доставити гуманітарну допомогу до Гази, стоячи на колінах із зв'язаними руками. Міністр Бен-Гвір дражнить полонених, заявляючи: «Ласкаво просимо до Ізраїлю, ми тут головні.»

Це не просто політична суперечка; Це глибоке моральне питання. Наша віра побудована на фундаментальному принципі недоторканної гідності кожної людини, створеній за образом Божим. Глузувати і принижувати будь-кого, особливо тих, хто перебуває в полоні та безсилі, — це тяжка образа проти цієї гідності.

Це публічне проявлення гордості різко контрастує з християнським закликком до смирення і бачити обличчя Христа в уразливих. Хоча країни мають право захищати свої кордони, засоби завжди мають бути справедливими та гуманними. Цей випадок — сумне нагадування про те, як легко забути нашу спільну людяність, закликаючи нас молитися за лідерів, які оберуть співчуття замість презирства.

ВІРМЕНІЯ

Під прицілом Кремля

Це складна ситуація для Вірменії. Оскільки ця стародавня християнська нація прагне зміцнити зв'язки із Заходом, вона стикається з величезним тиском з боку Москви. Напередодні майбутніх виборів Росія, за повідомленнями, використовує підручник погроз і дезінформації, щоб налякати виборців і встановити більш сприятливий уряд.

Це не лише геополітика; Це глибока моральна проблема. Використання економічного примусу — заборона вірменських квітів, фруктів і сирів під сумнівними приводами — є формою несправедливого покарання. Вона використовує засоби до існування звичайних сімей як зброю для досягнення політичної мети, що суперечить принципам економічної справедливості.

Крім того, кампанії дезінформації, спрямовані на дестабілізацію нації, є нападом на саму правду. Католицьке вчення відстоює право націй на самовизначення, вільне від примусового втручання більш впливових сусідів. Це боротьба за національну гідність і свободу обирати власний шлях.

Як люди віри, ми повинні молитися за вірменський народ. Ми молимося, щоб їхні лідери мали мудрість, щоб їхній народ мав мужність і за тріумф справедливості та істини над

ГАВАНА

Визволення Куби

Нещодавня заява президента Трампа про «визволення Куби» ставить перед собою глибоку моральну дилему. Хоча бажання звільнити будь-який народ від гнобительського режиму є справедливою і благородною метою, ми завжди повинні ретельно перевіряти засоби, які використовуються для її досягнення.

Обвинувачення Рауля Кастро у збитті двох літаків у 1996 році справедливо вимагає притягнення до відповідальності за тяжку несправедливість. Однак супутня стратегія «паралізуючих санкцій» ставить серйозні етичні питання. Коли запаси пального країни вичерпані, а економіка задушена, хто страждає найбільше? Це не впливові, а звичайні родини, літні люди та хворі.

Як люди віри, наша головна турбота має бути людська гідність кубинського народу. Католицьке соціальне вчення закликає нас до солідарності та пріоритету спільного блага. Ми повинні запитати: чи виникає справжнє визволення під зовнішнім тиском, який поглиблює страждання невинних?

Ми молимося за справедливе і мирне майбутнє Куби, яке будується власним народом і поважає життя та гідність кожної людини, а не за таке, досягнене ціною величезних людських страждань.

Ми читаємо Папу Лева

Святий Дух відкриває двері наших сердець, допомагаючи нам подолати опір, егоїзм, недовіру та упередження, і дає нам змогу жити як діти Божі та брати й сестри між собою.

Літургія (...) одночасно є простором, часом і контекстом, у якому Церква отримує своє життя від Христа. Адже в літургії «здійснюється справа нашого Викуплення» (Другий Ватиканський собор, *Конституція про Святу Літургію Sacrosanctum Concilium*, 2), що робить нас обраним народом, царським священством, святим народом, народом, якого Бог зробив Своїм. (...) Якщо літургія служить таємниці Христа, можна зрозуміти, чому її визначають як «вершину, до якої спрямована діяльність Церкви; водночас це купіль, з якого походить вся її влада» (SC, 10). Правда, що діяльність Церкви не обмежується лише літургією; Проте вся її діяльність (проповідь, служіння бідним, супровід у людських справах) спрямована на цю «вершину». З іншого боку, літургія підтримує віруючих, постійно і знову занурюючи їх у Пасху Господню; таким чином, через проголошення Слова, святкування таїнств і спільну молитву вони освіжаються, зміцнюються і оновлюються у своїй відданості вірі та місії. Інакше кажучи, участь вірних у літургійній дію є як «внутрішньою», так і «зовнішньою». Це також означає, що така участь має конкретно пронизувати все повсякденне життя в етичній та духовній динаміці, щоб святкування літургії було перетворене на життя і закликала до вірності, здатної здійснити те, що було пережито під час святкування (...).

Загальна аудиторія, 20 травня 2026 року.

Святий закон Божий написаний у серцях, викарбуваний Духом знаками любові на Тілі

Христовому і в Його Тілі, яким є Церква. Цей закон є кодексом миру: це подвійна заповідь любові, яку Святий Дух нагадує нам з кожним ударом серця. Тож серцем ми можемо вигукнути: Veni, Sancte Spiritus [«Прийди, Святий Духу»], бо Він уже даний нам. Ми можемо бажати Його, бо Він уже обіцяний нам. Ми можемо прийняти Його, бо Він сам є солодким Гостем душі. (...)

Перша дія Святого Духа в нас — це віра, через яку ми сповідуємо: «Ісус — Господь» (1 Кор 12:3). Ця віра живе і проявляється в кожній добрій справі, у кожному акті милосердя та чесноти. Отже, ми — справа Божа: ми, хто сьогодні приходив сюди з усіх куточків світу, запрошені до столу Господнього, зібралися, щоб послухати Його слово і послані свідчити про це слово всюди.

Проповідь про урочистість П'ятидесятниці, базиліка Святого Петра, 24 травня 2026 року.

Святий Дух відкриває двері наших сердець, допомагаючи нам подолати опір, егоїзм, недовіру та упередження, і дає нам змогу жити як діти Божі та брати й сестри між собою. Там, де є Дух Господній, народжується братерство серед людей, груп і народів землі, і всі говорять однією мовою: мовою любові, яка об'єднує і гармонізує різноманіття. (...) І в наш час, особливо в цей день П'ятидесятниці, ми повинні звертатися до Святого Духа, щоб Він міг відкрити всі двері, які ще залишаються зачиненими. Нам потрібно заново відкрити Бога як Отця, який любить нас, побудувати Церкву, в якій кожен почуватиметься як удома, і створити братерський світ, у якому панує мир між усіма народами.

Регіна Каелі, 24 травня 2026 року.

На мою думку

Два імператори і молитва за мир: що означає для нас зустріч США і Китаю

Ви коли-небудь бачили, як двоє дорослих дітей на майданчику намагаються вирішити, хто буде відповідальним за пісочницю? Саме так і сталося в Пекіні, але з набагато вищими ставками.

Президент Дональд Трамп і лідер Китаю Сі Цзіньпін нещодавно провели саміт, який люди називають «G2». Замість торгової війни чи загроз реальної війни, здається, вони вирішили припинити кричати і почати розділяти «глобальну шахівницю».

Як люди віри, ми знаємо, що «блаженні миротворці», але що насправді означає ця угода про розподіл влади для світу? Давайте розберемося.

УНИКАННЯ «ПАСТКИ»

Існує модний політичний термін, який називається пасткою Фуکیدіда. Звучить складно, але все досить просто: історично, коли нова держава (наприклад, Китай) намагається випередити стару державу (наприклад, США), вона майже завжди опиняється у війні.

Сі Цзіньпін сказав американській делегації, що хоче уникнути цієї пастки. Його послання було таке: «Дивіться, Китай піднімається, і час Америки як єдиного боса згасає. Давай просто приймемо це, щоб не знищити планету.»

Хоча трохи дивно чути, що США «занепадають», той факт, що вони говорять, а не запускають ракети, — це те, за що ми всі можемо бути вдячні.

КОШМАР «ДВІ ВІЙНИ»

Чому це охолодження напруги таке велике значення? Тому що у військових США є певна проблема: вони визнали, що не можуть реально вести дві великі війни одночасно.

Тайванська протока Якщо Китай рушить на Тайвань, США опиняться втягнуті у масштабну війну на Тихому океані.

Східна Європа Якщо США зайняті справами Китаю, Росія може відчутти достатньо сміливості, щоб діяти проти НАТО.

Якщо США та Китай зможуть підтримувати спілкування, це зробить світ набагато безпечнішим. Коли «імператори» ладнають, ризик глобальної лісової пожежі знижується. Однак це залишає такі країни, як Тайвань, трохи нервовими, сумніваючись, чи США все ще підтримають їх, якщо ситуація стане складною.

«СЕРЕДНЄ ЦАРСТВО» І ЄДИНИЙ КОРОЛЬ

Китай давно називає себе «Середнім царством» — центром світу. З огляду на візит Трампа і навіть Володимира Путіна, який завітав, щоб переконатися, що його не залишають осторонь нового світового порядку, очевидно, що Китай зараз тримає багато карт.

Як католики, ми спостерігаємо за цими «імперськими» зустрічами з певною реальністю. Ми знаємо, що хоча президенти та голови можуть розділяти світ на «сфери впливу», існує лише один справжній Король, який тримає всесвіт у своїх руках.

Що ми повинні з цього винести?

- A. Мир — це перемога: навіть якщо дипломатія трохи нагадує бізнес-угоду, «щелепа краща за війну-війну», як каже стара приказка.
- B. Моліться за наших лідерів: подобається вам їхня політика чи ні, ці чоловіки приймають рішення, які впливають на мільярди життів. Їм потрібен дар поради Святого Духа.
- V. Залишайтеся скромними: земні імперії піднімаються і падають — це історія історії. Наше завдання — будувати Царство Боже, яке є єдиним, що насправді триває.

Світ складний, але наразі «Два Імператори» говорять про себе. Молимося, щоб вони продовжували говорити.

Тоні Вуд

Молитва

Будь ласка, пам'ятайте молитися за тих, хто хворий, потребує допомоги або просив наші молитви: Сесіл Фінн, Ендрю Маклафлін, Бетті Барбур, Клер Віггінс, Рассел Керролл, Люсі Каннінгем, Томмі МакГрорі-старший, Ліліан Кокс, Сара Кармайкл і Долін Дурнін.

Будь ласка, молимося про Мері Вероніку МакМіллан (2014) та всіх, чії ювілеї припадають на цей час.

Новини та події

Приєднуйтеся до нас на чай і каву в залі після недільної меси. Ми щиро вітаємо гостей і будемо раді поділитися з вами нашою гостинністю. Сподіваємося побачити вас там!

Ми вітаємо Алекса та Ольгу та їхніх трьох синів — Алекса, Юджина та Миколу — у Кемпбелтауні цієї неділі вдень. Нехай їхнє перебування тут принесе їм спокій, дружбу та можливість для розвитку.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>